

Dosar penal nr. 1-833/2023
Nr. PIGD 1-23156201-09-1-02112023

S E N T I N Ţ Ă

În numele Legii

19 ianuarie 2026

mun. Bălţi

Judecătoria Bălţi (sediul central), instanţa compusă din:

Preşedintele şedinţei, judecătorul

Igor Mozgovoi

Grefieri Ilaria Bacal, Anna Odainic, Olga Danu, Daniela Lesnic, Veronica Levinţa,
Constanţa Rusu

Cu participarea:

Procurorilor

Selevestru Lilia, Marcel Dumbravan, Iulian

Diaconu

Avocatului

Aliona

Rusnac

Inculpatului

Iosif Godlevschi

Reprezentantul părţii vătămate

Interpreţilor

Marcel Pîslaruc, Rotaru Natalia, Matalia Manole, Tatiana Fîrfa,
Irina Vasilcov

a judecat în şedinţă publică, în procedură generală, cauza penală în privinţa lui

Godlevschi Iosif *****, născut la *****,
IDNP *****, originar şi locuitor s. *****,
*****, fără antecedente penale,*****,
cetăţean al R. Moldova, fără antecedente penale,

învinuit de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei: 02.11.2023 - 19.01.2026.

În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţa de judecată,
instanţa de judecată,

C O N S T A T Ă:

1. Inculpatul **Godlevschi Iosif**, act*****d în funcţia de primar al comunei
*****, fiind ales în funcţia respectivă în rezultatul desfăşurării la 19.06.2011 a turului doi
a alegerilor la funcţia de primar din localitatea respectivă, validate prin hotărârea
Judecătoriei raionului ***** din 29.06.2011, prin urmare în conformitate cu prevederile
art. 123 alin. (3) Cod penal, fiind persoană cu funcţie de demnitate publică, având o serie
de atribuţii stipulate în art. 29 din Legea privind administraţia publică locală, nr. 436-XVI
din 28.12.2006, inclusiv, de asigurare a executării deciziilor consiliului local; de
inventariere şi administrare a bunurilor domeniului public şi celui privat ale satului

(comunei), orașului (municipiului), în limitele competenței sale; de reprezentare a colectivității locale în relațiile cu alte autorități publice, persoane fizice sau juridice din țară sau din străinătate, precum și în instanțele de judecătorești în condițiile legii; de semnare a actelor și contractelor încheiate în numele colectivității locale etc., a săvârșit infracțiunea de neglijență în serviciu în următoarele circumstanțe:

Astfel, el act*****d în funcția sus nominalizată, și-a îndeplinit necorespunzător obligațiile sale de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente față de ele, astfel, prin ignorarea și nerespectarea prevederilor:

- art. 14 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală, care stipulează, că pornind de la domeniile de activitate ale autorităților administrației publice locale de nivelul întâi stabilite la art. 4 al Legii privind descentralizarea administrativă, consiliul local decide darea în administrare, concesionarea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor domeniului public al satului (comunei), precum și a serviciilor publice de interes local, în condițiile legii;

- art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală, care stipulează, că pornind de la domeniile de activitate ale autorităților administrației publice locale de nivelul întâi, stabilite la art. 4 alin. (1) din Legea privind descentralizarea administrativă, primarul exercită în teritoriul administrat atribuții privind asigurarea executării deciziilor consiliului local;

- art. 10 alin. (8) și (10) din Legea nr. 1308 din 25.07.1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, care stipulează că: (8) Plata anuală de arendă a terenurilor proprietate publică aferente bunurilor proprietate privată se stabilește în funcție de destinația terenurilor arendate. Ea constituie nu mai puțin de 2% și nu mai mult de 10% din prețul normativ al pământului calculat pentru destinația respectivă, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (9), (10) și (11); ...(10) Prețul inițial de expunere la licitație trebuie să fie egal cu cel puțin valoarea de piață a terenului determinată de un evaluator în conformitate cu Legea nr. 989/2002 cu privire la activitatea de evaluare, dar nu mai mic decât prețul normativ calculat în conformitate cu prezenta lege -

- ca urmare a desfășurării la 24.04.2013 de către Comisia de licitație din cadrul primăriei com. ***** a licitației publice cu strigare, unde, în baza deciziei Consiliului comunal *****i nr. 1/2 din 19.*****.2013, a fost expus la licitație de transmitere în folosință separată a terenului de sub bazinul acvatic cu numărul cadastral *****, cu suprafața de ***** ha, situat în extravilanul com. *****i, cu plata anuală de arendă în sumă de 168604,48 lei, la 22.05.2013, reprezentând Consiliul comunal *****i, a semnat în incinta Primăriei com. ***** cu câștigătorul licitației menționate și anume cu persoana fizică cet. *****, contractul nr. ***** din 22.05.2013 de transmitere în folosință a iazului și actul de primire-predare a bunului transmis în arendă, în temeiul cărora a transmis arendașului ***** terenul de sub bazinul acvatic cu numărul cadastral *****, cu suprafața de ***** ha, situat în extravilanul com. *****, pentru un termen de 10 ani, în care din neglijență a indicat plata de arendă în sumă de 68604,48 lei în loc de suma de 168604,48 lei, unde suma de 68604,48 lei de fapt constituia prețul inițial de expunere la licitație a terenului respectiv, pe când prețul final de arendă stabilit în rezultatul licitației desfășurate pentru terenul de sub bazinul acvatic cu numărul cadastral *****, cu

suprafața le ***** ha, l-a constituit suma de 168604,48 lei, fapt indicat inclusiv în pct. 3 al procesului-verbal nr. ***** din 22.04.2013 cu privire la rezultatele licitării și procesul-verbal din 22.04.2013 cu privire la stabilirea pasului licitării bunului, semnate de către membrii comisiei de licitație. Astfel ca urmare a atitudinii neglijente față de atribuțiile funcționale manifestate prin semnarea la 22.05.2013 a contractului nr. ***** de transmitere în folosință a terenului de sub bazinul acvatic cu numărul cadastral ***** , cu suprafața de ***** ha, la preț diminuat față de prețul licitat, în perioada de acțiune a contractului 22.05.2013 - 31.12.2022, bugetului local al Primăriei com. ***** i-a fost cauzat un prejudiciu în proporții mari în valoare totală de 7432***** ,61 lei.

2. Inculpatul *Godlevschi Iosif*, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată din 11.09.2025, a declarat că, învinuirea îi este clară, dar vina nu recunoaște, relatează că, activează în Primărie din anul 2011 în calitate de primar în s. ***** . Din anul 2013 în cadrul Consiliului Local a fost hotărâtă posibilitate de a fi dat în arendă iazul din s. ***** i. A fost publicat în Monitorul Oficial și în aprilie 2013 a avut loc licitația. La licitație au participat trei persoane: ***** , ***** și ***** . În cadrul comisiei a avut loc primul pas care a constituit aproximativ 17 000 lei. În total au fost cinci runde, câștigătorul licitației s-a ales ***** cu suma de 100 000 lei. Comisia a semnat procesul verbal al licitației, după care el împreună cu membrul comisiei s-a adresat la jurist deoarece ***** este persoană cu dizabilități, juristul le-a comunicat că licitația a fost petrecută legal.

Ulterior ***** a transferat suma de 100 000 lei pe contul Primăriei.

Același jurist a explicat că urmează să încheie contract cu persoana ***** și le-a explicat cum se calculează costul arendei și calculul impozitului financiar. Așa cum a explicat jurist a încheiat contract și a calculat costul arendei în sumă de 68604,48 lei pentru un an. Detaliat au ajuns la această sumă prin calcul matematic după următoarea formulă: 1ha, ***** . Prin urmare contractual a fost înregistrat la Cadastru ***** . Peste un an la Primărie a avut loc inspectia financiară, careva încălcări de acest ordin financiar nu au fost depistate inclusiv asupra acestui contract. În 2016 atunci când deja nu mai activa în calitate de primar la fel a fost inspectia financiară și la fel careva încălcări nu au fost depistate. Avînd în vedere că a fost transferată suma de 100 000 lei și avînd în vedere explicația juristului, au decis să asculte juristul. Precizează că, comisia a fost formată ce către Consiliul local la care el a fost președinte. Juristul menționat este fără plată pentru toate primăriile.

3. În pofida faptului că inculpatul *Godlevschi Iosif* nu a recunoscut faptele care i-au fost incriminate, vinovăția acestuia în baza art. 329 alin. (1) Cod penal se confirmă totuși și prin următoarele probe administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată după cum urmează.

Reprezentantul legal al părții vătămate, ***** prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 Cod de procedură penală, în ședința de judecată a declarat că, din sala de ședințe îi este cunoscut primarul *Godlevschi Iosif*, cu care nu este în relații de rudenie. Este secretara Consiliului Comunal în cadrul Primăriei ***** i din ianuarie 2020 pînă în prezent. A fost împuternicită în baza deciziei Consiliului Comunal din 26.09.2023. Relatează că, în

cadrul desfășurării acestui control s-au stabilit abateri, calcularea incorectă a arendei iazului din s. *****i. A fost consultată și Cancelaria de Stat, însă nu s-a făcut nici o observație. În anul 2013 nu activa în cadrul Primăriei *****i, activa în Primăria *****. În acel moment activa altă doamnă care la moment este în F. Rusă. D-na ***** activează în cadrul Primăriei *****i în calitate de specialist funciar. Borderoul de calcul a plății pentru arendă a teritoriului a fost semnat de primar. Urmează a fi semnat de către primar, contabil-șef și specialistul funciar. Nu cunoaște dacă d-na ***** și d-nul Godlevschi Iosif au fost membri ai Comisiei de licitație, dar de regulă primarul este președintele Comisiei de licitație. Actele cu privire la licitație le-a întocmit d-na *****. În procesul verbal prețul final era de 168 604 lei. Aceasta licitație a fost câștigată de *****. Acest iaz s-a dat în arendă pe un termen de 10 ani. În contract este indicată suma de 68 604 lei. Rezultatul final era peste 700 000 lei a prejudiciului. Nu a participat la acțiunea civilă. Cunoaște despre hotărîrea dată prin care s-a dispus încasarea sumei de 86 940 lei. Beneficiarul arendei iazului nu este din localitate nu îl cunoaște, dar confirmă că este *****. Consiliul Comunal a decis a nu considera această sumă ca prejudiciu. Nu-și amintește ce scria în decizie referitor la prejudiciu, dacă era considerabil. Din spusele primarului și specialistului funciar în momentul desfășurării licitației de arendă a fost achitată suma de 100 000 lei, pentru dreptul de participare la licitație, ulterior domnul primar s-a consultat dacă este corect cu Cancelaria de Stat, juristul de la Consiliul Raional, care i-au confirmat că corect au procedat. Despre faptul că, Primăria com. *****i a fost recunoscută parte civilă în cadrul procesului penal, ea este ca reprezentant legal al acesteia. Primăria a fost recunoscută ca parte civilă cu prejudiciul de peste 700 000 lei.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată în calitate de specialist, *****, care prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că, inspecția financiară a fost efectuată pe perioada de activitate 01.01.2016-31.12.2022. În cadrul efectuării inspecției procedurii de transmiterea în arendă și încasarea veniturilor la plata de arendă au fost prezentate inițial trei contracte de arendă a bazinelor acvatice.

Conform contractului de arendă nr. 3 din 2013 a fost transmis în arendă persoanei fizice ***** bazinul acvatic cu suprafața ***** h. număr cadastral ***** pe un termen de 10 ani. Conform contractului dat plata anuală de arendă a fost stabilită în mărime de 68 604, 48 lei anual. Analizînd proces-verbal nr. 3 din 22.04.2013 cu privire la rezultatele licitării de facto prețul final de darea în arendă a bazinului acvatic sus menționat a constituit suma de 168 604,48 lei.

Analizînd procesul-verbal cu privire la rezultatele licitării și prețul indicat de darea în arendă s-a constatat diminuarea anuală a plății de arendă pentru perioada 2016-2022 în sumă total de 7432*****,61 lei care constituie și venitul neîncasat pentru această perioadă. Contractul este din 2013 însă a efectuat calcule în perioada 2016-2022 dat fiind faptul că, inspecției a fost prezentat procesul-verbal nr. 1 din 28.02.2022 potrivit căruia documentele contabile pentru perioada 2013- 2015 au fost nimicite care constituie inclusiv și dovadă a plății de arendă pentru anii respectivi. În cadrul inspecției nu au fost achitate plăți din suma totală constatată. Membrii comisiei

sunt *****- specialist pe regim funciar, *****, *****, *****, ***** sunt membrii comisiei, iar președintele comisiei este primarul Godlevschi Iosif. Procesul verbal este semnat de membrii comisiei și de președintele comisiei.

Fiind audiat martorul *****, care prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în ședința de judecată a declarat că, din sala de ședințe îi este cunoscut primarul și secretara sa, nu-și amintește exact perioada, 2011-2014 a fost în comisie în Consiliul com. *****i, își amintește când un iaz a fost dat la licitație, a fost în comisia de licitație, licitația a fost câștigată de cineva străin, a dat o sumă mare de bani, ce sumă nu știe. La fel, nu știe cu ce sumă a fost scos iazul la licitație, cel care a câștigat a dat cel mai mult. În comisie a fost *****, *****, nu-și mai amintește. Primarul a fost persoana din sala de ședințe Godlevschi Iosif, menționează că a fost și inginerul cadastral.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată martorul *****, care prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că, din sala de ședințe îi este cunoscut Godlevschi Iosif și *****. În anul 2013 a lucrat inginer cadastral la Primăria com. *****i. Cunoaște despre licitația iazului, borderoul de calcul l-a făcut ea, suma de 68 700, însă exact nu-și amintește. Primarul Godlevschi Iosif a semnat acel borderou de calcul. Licitatia a fost în anul 2013, a fost decizia Consiliului de a fi scos iazul la licitație. Ca membrii ai comisiei a fost secretara *****, *****, ea, președintele comisiei de licitație a fost Godlevschi Iosif, secretar- *****. *****, ***** și ***** au participat la licitație. Procesul verbal al licitației l-a întocmit secretara. ***** a câștiga licitația a dat 100 000 lei. Posibil că a semnat procesul verbal al licitației nu-și amintește exact. Pe 10 ani a fost dat iazul în arendă. Contractul de arendă a fost întocmit de secretară, a fost semnat de către primar, suma indicat a fost de 68 000 lei. Inspecția a fost în Primărie în anul 2014-2016 și în 2023 ultima inspecție. A fost constatat că ei nu corect au întocmit contractul, au zis că 100000 lei trebuia să se adune cu suma de 68 000 lei.

Primele inspecții nu au confirmat că a fost incorect întocmit, precizează că nici la prima, nici la a doua nu s-a depistat nimic. Primăria l-a dat în judecată pe ***** pentru încasarea sumelor de arendă a iazului. Nu cunoaște suma acțiunii. Inspecția din 2023 nu-și amintește ce sumă a depistat incorect. El a propus suma de 100000 lei, apoi el achita 68000 lei în fiecare an. Cei 100000 lei i-a achitat deodată. Precizează că, procesul verbal nr. ***** din 22.04.2013 nu a fost întocmit de ea, ea confirmă că l-a semnat, dar secretara l-a întocmit. S-a câștigat licitația la 100000 lei. Înseamnă că secretara nu l-a întocmit corect. De ce inspecția din 2014 și 2016 nu au depistat că contractul nu a fost întocmit corect. Contractul a fost semnat în 2013 de Godlevschi Iosif. Suma de 68 000 lei a luat-o din norma legală, suprafața s-a înmulțit cu bonitatea și prețul normativ și cu procentul, în baza legii cu privire la prețul normativ și transmitere a pământului. Ei au fost la consultație la jurist, ***** și a zis că calculul a fost făcut corect, a fost împreună cu Godlevschi Iosif. ***** (*****) acordă asistență juridică. Ei cu ***** au discutat și despre suma din contract și din borderou, ea a zis că este corect. Ea este membru al comisiei, ea întocmește borderoul de calcul. Ea face borderul, comisia începe licitația de la suma indicată în borderou, după licitație se indică suma din borderou numai când este

un participant. Ea a fost ca membru al Comisiei de licitație, nu poate răspunde de ce a fost indicată suma respectivă.

Fiind audiată în cadrul ședinței de judecată martorul ***** care prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că, din sala de ședințe îl cunoaște pe Godlevschi Iosif. În 2013 la licitație când s-a dat iazul în arendă, el se afla peste hotare, d-nul ***** a depus cererea de participare la licitație. El acum a revenit de peste hotare și vrut să participe, domnul i-au zis că conform legii poate să participe cine a depus cererea. La toată procedura a participat *****. A câștigat licitația cu strigare, ***** pentru 10 ani și plata pe arendă a fost 72 de mii și ceva, aproape 73 de mii. El personal nu a avut nicio legătură, în apropiere în s. ***** trăia o rudă, *****i este peste deal de *****. Pe parcursul anilor au gestionat iazul împreună, a avut și procură. Plata s-a achitat tot timpul pentru arendă, când achita el, când tatăl sau, când *****. 72 000 lei achita arenda, din urma realizării peștelui erau banii. Era calculat după formulă, bonitatea, suprafața și alte criterii, s-a ajuns la 72 000 lei. S-a câștigat valoarea bunului, arenda la licitație, la 100 000 lei și plus suma din contract 72 000 lei. Licitația a fost prin februarie martie și contractul în aprilie s-a calculat până la sfârșitul anului, nu mai își amintește. Contractul a fost încheiat între ***** și primarul d-lui Iosif. În 2023 a expirat contractul și nu l-a mai prelungit, era secetă, a secat iazul. 41 ha era suprafața pe contract, dar albia lui era mult mai mică. Telefonice mai discutam dacă poate nu era achitat la timp, dar pînă în termenii din contract se achita. După expirarea contractului nu-și mai amintește. Nu cunoaște că a fost așa ceva, litigii între Primărie și *****.

3.1. În afară de declarațiile martorilor acuzării audiați vinovăția inculpatului Godlevschi Iosif în comiterea faptelor reținute de către instanță în sarcina acestuia se mai confirmă și prin următoarele mijloace de probă și procedee probatorii administrate la etapa urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată:

- *raportul privind rezultatele inspecției financiare complexe la Primăria com. ***** din *****.04.2023 și anexele la acesta, potrivit cărora, inspectorii financiari au stabilit, că factorii de decizie din cadrul Primăriei com. *****i în baza contractului de arendă nr. ***** din 22.05.2013 (*****), au transmis în folosință (arendă) persoanei fizice ***** bazinul acvatic cu suprafața de ***** ha, nr. cadastral ***** pe un termen de arendă de 10 ani.*

*Transmiterea în arendă a avut loc în urma petrecerii licitației publice cu strigare la 22.04.2013. Astfel, conform procesului-verbal nr. ***** din 22.04.2013 cu privire la rezultatele licitării, prețul final de dare în arendă a bazinului acvatic cu suprafața de ***** ha a constituit 168 604,48 lei, însă de facto, conform contractului de folosință a iazului nr. ***** din 22.05.2013 (*****), plata anuală de arendă a fost stabilită și calculată în mărime de 68 604,48 lei, care constituie prețul inițial al bazinului acvatic scos la licitație dar nu cel final conform rezultatelor licitației.*

*Luând în calcul prețul final de dare în arendă a bazinului acvatic cu suprafața de ***** ha conform rezultatelor licitării, plata de arendă pentru perioada anilor 2016-2022, de facto, trebuia să constituie în sumă totală de 1 136 486,93 lei. Achitățile însă, au fost efectuate în sumă de 393 283,32 lei.*

*Astfel, contrar prevederilor art. 14 alin. 2 lit. c) și art. 77 din Legea privind administrația publică locală nr. 436 din 28.12.2006 și regulamentului privind licitațiile cu strigare și cu reducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 136 din 10.02.2009, în rezultatul diminuării plății anuale de arendă a bazinului acvatic cu suprafața de ***** ha, nr. cadastral ***** , pentru perioada 2016-2022, s-a admis neîncasarea venitului în sumă totală de 743 2***** ,61 lei, /f.d. 22-71 vol. I/;*

*- ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 08.08.2023, prin care se confirmă ridicarea de la Primăria com. ***** a documentelor cu referire la petrecerea licitației publice cu strigare la 22.04.2013, unde a fost scos la licitație bazinului acvatic cu suprafața de ***** ha, nr. cadastral ***** și documentele de transmitere în folosință a bunului imobil respectiv, /f.d.6-7 vol.I/;*

*- procesul-verbal de examinare a documentelor din 09.08.2023, prin care se confirmă examinarea documentelor ridicare la 08.08.2023 de la Primăria com. ***** , unde s-a stabilit următoarele:*

*Conform contractului nr. ***** din 22.05.2013 de folosință a iazului și actului de primire-predare a terenurilor arendate, ce au fost semnate de primarul com. *****i, Godlevschi Iosif, care reprezenta proprietarul bunului Consiliul comunal *****i, a fost transmis arendașului ***** terenul de sub bazinul acvatic cu numărul cadastral ***** , cu suprafața de ***** ha, situat în extravilanul com. ***** , pentru un termen de 10 ani, cu plata de arendă în sumă de 68 604,48 lei.*

*Conform Borderoului nr. 28, de calcul al cuantumului plății de arendă a terenului aferent iazului, cu suprafața de ***** ha, constituie 68 604, 48 lei, plus primul pas în valoare de 17 151 lei și impozitul de venit 4 740,11 lei.*

*Conform procesului-verbal nr. ***** din 22.04.2013 cu privire la rezultatele licitării, prețul final de dare în arendă a bazinului acvatic cu suprafața de ***** ha a constituit 168 604,48 lei.*

Conform procesului-verbal din 22.04.2013 cu privire la stabilirea pasului licitării bunului, prețul final de dare în arendă a bazinului acvatic cu suprafața de 41,21 84 ha a constituit 168 604,48 lei, /f.d. 8-40, vol. II/;

*-Ordonanța din 09.08.2023 privind recunoașterea și atașarea la dosar a mijloacelor materiale de probă și anume a documentelor ridicare la 08.08.2023 de la Primăria com. ***** și examinate la 09.08.2023, /f.d. 41, vol. II/;*

*-Copia hotărârii Judecătoriei raionului ***** din 29.06.2011, de validare a rezultatelor turului doi a alegerilor la funcția de primar din localitatea *****i desfășurate la 19.06.2011, /f.d. 3-4, vol. II/.*

4. Probele relevate și cercetate supra sînt admisibile, dat fiind că sunt administrate în conformitate cu prevederile codului de procedură penală.

Instanța reiterează că jurisprudența CtEDO a statuat în cauza „*Prince HansAdam II de Liechtheinstein vs. Allemagne din 17 ianuarie 2001*” că statele semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenție să fie concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de

rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare realizării acestei obligații.

Conform art. 6 alin. (1) din Codul penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

În conformitate cu art. 51 Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Conform art. 52 alin. (1) din Codul penal se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

În corespundere cu art. 113 alin. (2) din Codul penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Conform art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică și se apreciază de către instanța de judecată.

În conformitate cu art. 101 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art. 384 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Astfel, instanța de judecată apreciază că în speță a fost demonstrată incontestabil, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, prin suficiente probe directe, utile și veridice, care în ansamblu coroborează între ele/enunțate la **pct. 3.-3.1.** din prezenta sentință/, vinovăția inculpatului Godlevschi Iosif în comiterea infracțiunii incriminate, iar acțiunile acestuia corect au fost încadrate conform prevederilor art. 329 alin. (1) Cod penal –*neglijența în serviciu, cu următoarele semne de ficare, îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiincioase față de ele, dacă aceasta a cauzat daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.*

Instanța de judecată, analizând declarațiile martorilor acuzării, coroborându-le cu probele scrise, consideră că acestea sunt veridice, consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului penal, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată, care coroborează cu probele scrise nominalizate mai sus, și dovedesc cu certitudine că inculpatul Godlevschi Iosif a comis infracțiunea incriminată.

5. Reieșind din componenta de infracțiune mai sus citată, *obiectul juridic* prevăzut de art. 329 alin. (1) Cod penal îl constituie buna desfășurare a activității de serviciu care presupune îndeplinirea corectă și conștiincioasă de către persoana cu funcții de răspundere a obligațiilor de serviciu.

Atitudinea neglijentă sau neconștiincioasă față de obligațiile de serviciu se exprimă prin indiferență și iresponsabilitate, lenevie și delăsare, supraapreciere, caracteristice făptuitorului.

De asemenea, atitudinea neconștiincioasă față de obligațiile de serviciu trebuie privită ca neacordare a atenției tuturor obligațiilor de serviciu sau unora dintre ele, abordare a acestor obligații ca fiind neimportante și care nu implică necesarmente executarea unei sarcini.

La caz, prin acțiunile întreprinse de Godlevschi Iosif s-a adus atingere bunei desfășurări a activității de serviciu, acesta îndeplinindu-și necorespunzător atribuțiile de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente față de ele.

Ca rezultat al acțiunilor întreprinse de Godlevschi Iosif și anume a indicat plata de arendă în sumă de 68 604,48 lei în loc de suma de 168 604,48 lei, unde suma de 68 604,48 lei de fapt constituia prețul inițial de expunere la licitație a terenului respectiv, pe când prețul final de arendă stabilit în rezultatul licitației desfășurate pentru terenul de sub bazinul acvatic cu numărul cadastral *****, cu suprafața le ***** ha, l-a constituit suma de 168604,48 lei, fapt indicat inclusiv în pct. 3 al procesului-verbal nr. ***** din 22.04.2013 cu privire la rezultatele licitării și procesul-verbal din 22.04.2013 cu privire la stabilirea pasului licitării bunului, semnate de către membrii comisiei de licitație, au fost lezate drepturile și interesele părții vătămate, bugetului local al Primăriei com. ***** i-a fost cauzat un prejudiciu în proporții mari în valoare totală de 7432*****,61 lei.

Latura obiectivă a infracțiunii de neglijență de serviciu constituie încălcarea unei obligațiuni de serviciu prin neîndeplinirea sau prin îndeplinirea defectuoasă a acesteia, încălcare care a produs urmările prevăzute în lege.

Prin *obligațiune de serviciu* se înțeleg toate obligațiunile care cad în sarcina unei persoane cu funcții de răspundere potrivit normelor legale și subordonate legii ce reglementează serviciul respectiv. Aceste norme pot fi indicate expres în lege, hotărâri ale guvernului, regulamente de serviciu, instrucțiuni etc.

În cadrul ședinței de judecată, s-a stabilit că, ca urmare a desfășurării la 24.04.2013 de către Comisia de licitație din cadrul primăriei com. ***** a licitației publice cu strigare, unde, în baza deciziei Consiliului comunal *****i nr. 1/2 din 19.*****.2013, a fost expus la licitație de transmitere în folosință separată a terenului de sub bazinul acvatic cu numărul cadastral *****, cu suprafața de ***** ha, situat în extravilanul com. *****i, cu plata anuală de arendă în sumă de 168604,48 lei, la 22.05.2013, reprezentând Consiliul comunal *****i, a semnat în incinta Primăriei com. ***** cu câștigătorul licitației menționate și anume cu persoana fizică cet. *****, contractul nr. ***** din 22.05.2013 de transmitere în folosință a iazului și actul de primire-predare a bunului transmis în arendă, în temeiul cărora a transmis arendașului ***** terenul de sub bazinul acvatic cu numărul cadastral *****, cu suprafața de ***** ha, situat în extravilanul com. *****, pentru un termen de 10 ani, în care din neglijență a indicat plata de arendă în sumă de 68604,48 lei în loc de suma de 168604,48 lei, unde suma de 68604,48 lei de fapt constituia prețul inițial de expunere la licitație a terenului respectiv, pe când prețul final de arendă stabilit în rezultatul licitației desfășurate pentru terenul de sub bazinul acvatic cu numărul cadastral *****, cu suprafața le ***** ha, l-a constituit suma de 168604,48

lei, fapt indicat inclusiv în pct. 3 al procesului-verbal nr. ***** din 22.04.2013 cu privire la rezultatele licitării și procesul-verbal din 22.04.2013 cu privire la stabilirea pasului licitării bunului, semnate le către membrii comisiei de licitație. Astfel ca urmare a atitudinii neglijente față de atribuțiile funcționale manifestate prin semnarea la 22.05.2013 a contractului nr. ***** de transmitere în folosință a terenului de sub bazinul acvatic cu numărul cadastral *****, cu suprafața de ***** ha, la preț diminuat față de prețul licitat, în perioada de acțiune a contractului 22.05.2013 - 31.12.2022, bugetului local al Primăriei com. ***** i-a fost cauzat un prejudiciu în proporții mari în valoare totală de 7432*****,61 lei.

În circumstanțele nominalizate, Godlevschi Iosif fiind conform prevederilor art. 123 alin. (3) Cod penal, persoană cu funcție de demnitate publică, căruia prin alegere și prin stipularea în art. 29 din Legea privind administrația publică locală, nr. 436-XVI din 28.12.2006, i-au fost acordate drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, nu și-a îndeplinit corespunzător obligațiile de serviciu ca rezultat a unei atitudini neglijente prin ce a încălcat prevederile art. 14 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală, care stipulează că, pornind de la domeniile de activitate ale autorităților administrației publice locale de nivelul întâi stabilite la art. 4 al Legii privind descentralizarea administrativă, consiliul local decide darea în administrare, concesiunea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor domeniului public al satului (comunei), precum și a serviciilor publice de interes local, în condițiile legii; art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală, care stipulează că, pornind de la domeniile de activitate ale autorităților administrației publice locale de nivelul întâi, stabilite la art. 4 alin. (1) din Legea privind descentralizarea administrativă, primarul exercită în teritoriul administrat atribuții privind asigurarea executării deciziilor consiliului local; art. 10 alin. (8) și (10) din Legea nr. 1308 din 25.07.1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, care stipulează că, (8) Plata anuală de arendă a terenurilor proprietate publică aferente bunurilor proprietate privată se stabilește în funcție de destinația terenurilor arendate. Ea constituie nu mai puțin de 2% și nu mai mult de 10% din prețul normativ al pământului calculat pentru destinația respectivă, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (9), (10) și (11); ...(10) Prețul inițial de expunere la licitație trebuie să fie egal cu cel puțin valoarea de piață a terenului determinată de un evaluator în conformitate cu Legea nr. 989/2002 cu privire la activitatea de evaluare, dar nu mai mic decât prețul normativ calculat în conformitate cu prezenta lege.

Astfel, prin acțiunile întreprinse de Godlevschi Iosif părții vătămate i-a fost cauzat un prejudiciu material în mărime de 7432*****,61 lei.

Latura subiectivă a infracțiunii de neglijență în serviciu presupune vinovăția făptuitorului sub formă de imprudență. Făptuitorul nu prevede consecințele faptei, însă ar fi putut și trebuia să le prevadă sau prevedea posibilitatea survenirii urmărilor, dar credea, fără temei, că acestea nu se vor produce

Posibilitatea făptuitorului de a prevedea consecințele faptei sale se apreciază în raport cu împrejurările concrete în care a fost săvârșită fapta, precum și în raport cu

personalitatea făptuitorului, pregătirea și calitățile lui profesionale, experiența acestuia în domeniul respectiv.

La caz, atît din declarațiile depuse de Godlevschi Iosif cît și a probelor acumulate s-a demonstrat că acesta a acționat din imprudență.

Cu referire la *subiectul* infracțiunii supuse analizei, instanța reține că potrivit prevederilor art. 21 Cod penal, este persoana fizică responsabilă care, în momentul săvârșirii infracțiunii, a împlinit vârsta de 16 ani.

Astfel, se constată că la momentul comiterii infracțiunii Godlevschi Iosif era responsabil, nefiind la evidența medicului psihiatru/narcolog, fapt ce ar denota că acesta ar suferi de careva boli psihice ce nu i-ar permite să-și dea seama de caracterul infracțional al acțiunilor sale și le-ar putea dirija.

5.1. Deși inculpatul Godlevschi Iosif nu a recunoscut faptele ce i-au fost imputate, instanța constată că vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal este dovedită dincolo de orice dubiu rezonabil prin ansamblul probelor administrate la etapa urmăririi penale și cercetate nemijlocit în ședința de judecată, apreciate în coroborare.

Astfel, din declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate, *****, rezultă că transmiterea în arendă a bazinului acvatic din s. *****i a avut loc în urma unei proceduri de licitație publică, iar documentele de calcul al plății de arendă, precum și contractul de arendă au fost semnate de inculpat în calitate de primar al comunei.

Martora a confirmat existența unei discrepanțe evidente între prețul final stabilit în urma licitației și cuantumul plății anuale prevăzute în contract, discrepanță care a generat un prejudiciu considerabil bugetului local.

Declarațiile specialistului *****, audiată în ședința de judecată, sunt deosebit de relevante sub aspect tehnic și financiar, aceasta confirmând că, potrivit procesului-verbal al licitației din 22.04.2013, prețul final de dare în arendă a bazinului acvatic a constituit 168 604,48 lei, în timp ce contractul de arendă nr. ***** din 2013 prevedea o plată anuală diminuată, în cuantum de 68 604,48 lei.

Martora a explicat metodologia de calcul și a stabilit, în urma inspectării financiare, că pentru perioada anilor 2016–2022 bugetului local i-a fost cauzat un venit neîncasat în sumă totală de 743 2*****,61 lei, această sumă constituind prejudiciul material efectiv.

Declarațiile martorilor ***** și ***** confirmă desfășurarea procedurii de licitație, componența comisiei de licitație și rolul determinant al inculpatului în calitate de președinte al acesteia, precum și faptul că inculpatul a semnat atît documentele aferente licitației, cît și contractul de arendă.

Martora ***** a confirmat că suma indicată în contract a fost cea inițială de expunere la licitație, iar nu cea rezultată în urma licitării, recunoscând totodată că documentele contractuale nu reflectau corect rezultatul procedurii de licitație.

Declarațiile martorului *****, deși urmăresc să minimizeze importanța discrepanței de sume, confirmă indirect existența unei diferențe între suma achitată pentru câștigarea licitației și cuantumul plății anuale prevăzute în contract, fără a înlătura caracterul prejudiciabil al conduitei inculpatului.

În afara declarațiilor martorilor, vinovăția inculpatului este confirmată în mod obiectiv și prin mijloacele materiale de probă, în special prin raportul privind rezultatele inspectării financiare complexe din *****.04.2023, procesul-verbal al licitației publice din 22.04.2013, contractul de arendă nr. ***** din 22.05.2013, borderoul de calcul al plății de arendă, precum și actele de ridicare și examinare a documentelor.

Aceste probe demonstrează fără echivoc că plata anuală de arendă a fost stabilită și încasată la un nivel inferior celui legal, contrar rezultatelor licitației publice.

Instanța constată că inculpatul, în calitate de primar și președinte al comisiei de licitație, avea obligația legală și funcțională de a asigura concordanța dintre rezultatele licitației și clauzele contractuale, precum și de a proteja interesele patrimoniale ale unității administrativ-teritoriale. Nerespectarea acestor obligații, prin semnarea unui contract cu un quantum diminuat al plății de arendă, constituie o îndeplinire necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu.

Prin urmare, instanța reține că fapta inculpatului Godlevschi Iosif a fost săvârșită din culpă, sub forma neglijenței, acesta neprevăzând consecințele prejudiciabile ale conduitei sale, deși, raportat la funcția exercitată, experiența profesională și documentele aflate la dispoziția sa, putea și trebuia să le prevadă.

Între îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu și prejudiciul cauzat bugetului local există o legătură directă de cauzalitate.

În aceste condiții, instanța concluzionează că vinovăția inculpatului este pe deplin dovedită, iar fapta săvârșită întrunește toate elementele constitutive ale infracțiunii de neglijență în serviciu, prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal.

6. În ședința de judecată apărătorul nu a prezentat careva probe, de natură să prezinte o situație de fapt, contrară celei reținute, iar conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută nu este absolut, din moment ce prezumțiile bazate pe fapte sau legi operează în toate sistemele de drept și nu sunt interzise de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în măsura în care statul respectă limite rezonabile, având în vedere importanța scopului urmărit, dar și respectarea dreptului la apărare (*cauza Salabiaku v.Franța, hotărârea din 7 octombrie 1988, paragraf 28; cauza Vastberga Taxi Aktebolag și Vulic v.Suedia, paragraf 113, iulie 2002*), la caz simpla negare a inculpatului în sensul că faptele nu corespund adevărului nu este suficientă, atâta timp cât nu aduce probe ori nu invoca împrejurări credibile pentru a răsturna probele prezente la materialele prezentei cauze.

În același context, instanța relevă că argumentele inculpatului privind nerecunoașterea săvârșirii infracțiunii incriminate, instanța reține că această situație nu echivalează cu achitarea, de vreme ce probele prezentate de către acuzatorul de stat, inclusiv părțile interogate într-un proces public și sub jurământ, avertizate fiind conform art. 312 Cod penal pentru prezentarea cu bună știință a declarațiilor mincinoase, confirmă pe deplin și fără ambiguități vinovăția acestuia, iar raționamentele aduse în sprijinul acestor afirmații au un scop de apărare.

În rezultatul analizei probelor indicate, din punct de vedere al coroborării lor, instanța a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Godlevschi Iosif au fost corect

încadrate în baza art. 329 alin. (1) Cod penal –neglijența în serviciu, adică îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiincioase față de ele, dacă aceasta a cauzat daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.

6.1. Argumentele invocate de inculpat și apărătorul său reclamă o analiză care depășește simpla confruntare factuală și se impune a fi plasată în planul rațiunii juridice a instituției licitației publice, ca mecanism de realizare a interesului public și de protecție a patrimoniului colectivității.

Licitația publică nu reprezintă o succesiune de formalități contabile și nici o procedură arbitrară de agregare a unor sume distincte, ci o instituție juridică finalistică, concepută pentru a conduce, prin competiție transparentă, la determinarea unui preț unic, definitiv și obligatoriu.

Acest preț adjudecat nu este o simplă valoare economică, ci expresia juridică a voinței concurențiale, investită cu forță normativă prin însăși procedura care o generează.

Din această perspectivă, opoziția dintre „prețul de expunere” și „prețul adjudecat” nu este una de ordin tehnic, ci de natură conceptuală.

Prețul de expunere este, prin definiție, un prag preliminar, lipsit de autonomie juridică, destinat exclusiv declanșării mecanismului concurențial.

Odată consumată licitația, acest preț este absorbit și depășit de rezultatul adjudecării, care devine singurul reper juridic legitim al raportului de folosință născut ulterior.

În acest context, teza apărării potrivit căreia suma achitată pentru câștigarea licitației ar putea coexista, în mod autonom, cu o plată anuală de arendă inferioară prețului adjudecat, se situează în afara logicii juridice a licitației.

O asemenea interpretare ar transforma procedura competitivă într-un exercițiu formal, golit de conținut normativ, și ar relativiza caracterul obligatoriu al rezultatului său. Dreptul nu poate valida o construcție care neagă propria sa rațiune de a fi.

Normele regulamentare aplicabile, așa cum rezultă din textul analizat, consacră fără echivoc principiul potrivit căruia prețul adjudecat este prețul plătit, iar nu o valoare negociabilă ulterior sau substituibilă prin formule normative preexistente.

Prețul normativ, borderoul de calcul și celelalte instrumente auxiliare își încetează relevanța juridică în momentul adjudecării, fiind subordonate rezultatului licitației.

Din punct de vedere instituțional, responsabilitatea respectării acestui rezultat incumbă autorității publice care organizează licitația și, în mod special, persoanei publice care semnează actul juridic de transmitere în folosință.

Funcția publică nu este un spațiu al fragmentării răspunderii, ci unul al convergenței responsabilității. Delegarea sarcinilor tehnice nu suspendă obligația de control juridic final, iar consultările informale nu pot substitui exigența verificării legale a actului semnat.

Apărările întemeiate pe inexistența unor constatări anterioare sau pe validarea tacită a unei practici administrative nu pot fi primite, întrucât legalitatea nu se consolidează prin omisiune, iar absența reacției instituționale la un moment dat nu transformă o conduită neconformă într-una licită.

Dreptul penal al funcției publice sancționează tocmai această formă de abandon al vigilenței normative, în care respectarea interesului public este sacrificată pe altarul comodității administrative.

În planul vinovăției, instanța reține că fapta se înscrie în sfera culpei, inculpatul nu a prevăzut consecințele prejudiciabile ale conduitei sale, deși, raportat la poziția ocupată, la experiența acumulată și la claritatea normelor aplicabile, putea și trebuia să le prevadă.

Neglijența, în acest sens, nu este o simplă eroare, ci o formă de abdicare de la exigența funcției publice.

Prin urmare, instanța constată că argumentele apărării se întemeiază pe o lectură fragmentară și reductivă a normelor aplicabile, incapabilă să răstoarne coerența juridică a concluziilor desprinse din ansamblul probelor. Acceptarea unei asemenea viziuni ar echivala cu relativizarea însăși a ideii de licitație publică și cu subminarea principiului potrivit căruia patrimoniul public trebuie administrat cu maximă diligență și loialitate față de interesul colectivității.

7. La caz instanța de judecată i-a în considerație că, inculpatul Godlevschi Iosif a fost găsit vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal, pentru care legea penală prevede la data comiterii faptei pedeapsa cu amendă în mărime de pînă la 500 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 2 ani, în ambele cazuri cu (sau fără) privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 3 ani.

Potrivit alin. (2) art. 16 Cod penal, infracțiunea comisă de către inculpatul Godlevschi Iosif este calificată ca ușoară.

8. Ținînd cont de prevederile art. 10 Cod penal în coroborare cu alin. (1) lit. a) art. 60 Cod penal care este aplicabil speței în redacția (*art.60 completat prin Legea nr. 252 din 08.11.2012, în vigoare 21.12.2012*), persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii a expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

Potrivit art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod procedură penală, sentința de condamnare se adoptă: fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art. 57 și 58 Cod penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art. 93 Cod penal sau al expirării termenului de prescripție.

Luând în considerație, că a intervenit termenul de prescripție, circumstanță care exclude stabilirea în privința persoanei a pedepsei penale, instanța de judecată consideră necesar a-l libera pe Godlevschi Iosif de pedeapsă penală în baza art. 329 alin. (1) Cod penal, în legătură cu prescrierea tragerii la răspundere penală.

În asemenea circumstanțe, instanța constată temeiurile prevăzute de art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal (*art.60 completat prin Legea nr. 252 din 08.11.2012, în vigoare 21.12.2012*), art. 389 alin. (1), (4) pct. 3), (6) Cod de procedură penală de liberare de pedeapsă în cazul expirării termenului de prescripție.

Deci, având în vedere că, acțiunea infracțională a fost comisă de către numit la 22.05.2013 și este calificată ca fiind ușoară din momentul comiterii de către

Godlevschi Iosif până în prezent a trecut o perioadă mai mare de 2 ani, astfel instanța reține că Godlevschi Iosif, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal, urmează a fi liberat de pedeapsă în

temeiul expirării termenului prescripției, prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, *(art.60 completat prin Legea nr. 252 din 08.11.2012, în vigoare 21.12.2012)*.

9. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

În contextul dezbaterilor judiciare procurorul, apărătorul și inculpatul nu s-au expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatului.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul Godlevschi Iosif nu se află sub imperiul vreunei măsurii preventive, iar instanța din oficiu nu a constatat temeiuri pentru aplicarea acesteia.

10. Cu referire la prevederile art. 385 alin. (1) pct. 10), 397 pct. 1) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă.

Potrivit art. 61 alin. (1) Cod de procedură penală, parte civilă este recunoscută persoana fizică sau juridică în privința căreia există suficiente temeiuri de a considera că în urma infracțiunii i-a fost cauzat un prejudiciu material sau moral, care a depus la organul de urmărire penală sau la instanța de judecată o cerere de chemare în judecată a bănuitului, învinuitului, inculpatului sau a persoanelor care poartă răspundere patrimonială pentru faptele acestuia. Acțiunea civilă se judecă de către instanță în cadrul procesului penal dacă volumul prejudiciului este incontestabil, iar conform alin. (2) același articol, „recunoașterea ca parte civilă se efectuează prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței de judecată”.

Din conținutul art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală reiese că, acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice și juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Conform prevederilor art. 225 Cod de procedură penală, judecarea acțiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acțiunii, se efectuează de către instanța de competență căreia este cauza penală. La adoptarea sentinței de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanța soluționează și acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingere. Odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă.

La fel, conform prevederilor art. 387 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, o dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sînt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. În cazuri excepționale cînd, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amînată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

Potrivit art. 221 alin. (1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești.

Instanța de judecată reține că, în conformitate cu prevederile articolului 1998 alin. (1) Cod civil cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

În susținerea celor enunțate instanța menționează și jurisprudența CtEDO, cauza Ernst c. Belgiei (15 iulie 20****), unde Curtea a statuat, în principiu, că „atunci când victima unei infracțiuni se constituie parte civilă în procesul penal, aceasta semnifică introducerea unei cereri în despăgubiri, chiar dacă ea nu a cerut, în mod expres, repararea prejudiciului suferit. Prin dobândirea calității de parte civilă în procesul penal, ea are în vedere nu numai condamnarea penală a autorului infracțiunii, ci și repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit”.

La materialele dosarului este anexată acțiunea civilă înaintată de procurorul în Oficiul Nord al Procuraturii Anticorupție, Lilia Selevestru în interesele statului în conformitate cu art. art. 219-221, 225 Cod de procedură penală și art. 71 Cod de procedură civilă, prin care solicită de a încasa de la Godlevschi Iosif în beneficiul Primăriei ***** prejudicial cauzat bugetului Primăriei ca urmare a săvârșirii infracțiunii de neglijență în serviciu în suma totală de 7432*****,61 lei, /f.d.148-149, vol.II/.

În ordinea prevăzută au fost solicitate opiniile participanților la proces.

Apărătorul Aliona Rusnac, în interesele inculpatului Godlevschi Iosif cât și inculpatul, în ședință de judecată au solicitat, respingerea acțiunii civile deoarece inculpatul pledează nevinovat.

Procurorul Diaconu Iulian, a susținut acțiunea civilă, solicitând admiterea acțiunii civile înaintată de către procurorul în Oficiul Nord al Procuraturii Anticorupție, Lilia Selevestru, în interesele părții vătămate Primăriei *****.

Reprezentantul părții vătămate ***** a opinat pentru respingerea acțiunii civile.

Instanța reiterează că probele administrate analizate coroborat demonstrează existența faptei și comiterii ei cu vinovăție de către inculpat.

Fapta respectivă a determinat apariția la partea vătămată Primăriei *****i, r-nul ***** a unui prejudiciu în quantum de 7432*****,61 lei fapt confirmat prin înscrisurile anexate la cauza penală.

Soluționând acțiunea civilă, în partea prejudiciului material produs prin infracțiune, în conjuncția prevederilor art.art. 219, 220 și 387 alin. (1) Cod de procedură penală, se apreciază că sunt dovedite temeiurile și mărimea acestui prejudiciu.

Prin urmare, luînd în considerație prevederile legale menționate mai sus, analizînd materialele cauzei penale și circumstanțele de fapt constatate, instanța de judecată consideră că pretinderea părții acuzării de recuperare a pagubei materiale persoanei juridice Primăriei s. *****, urmează a fi admisă, dat fiind faptul constatării cu certitudine a vinovăției inculpatului Godlevschi Iosif în cauzarea prejudiciului nominalizat supra.

11. Potrivit art. 10 alin. (1) Cod de procedură penală, „toate organele și persoanele participante la procesul penal sînt obligate să respecte drepturile, libertățile și demnitatea persoanei”.

Alineatul 2 al aceluiași articol stipulează că, „limitarea temporară a drepturilor și libertăților persoanei și aplicarea de către organele competente a măsurilor de constrângere față de ea se admit numai în cazurile și în modul strict prevăzute de prezentul cod.

În conformitate cu art. 202 alin. (1) Cod de procedură penală, „organul de urmărire penală din oficiu sau instanța de judecată, la cererea părților, poate lua în cursul procesului penal măsuri asiguratorii pentru repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor, precum și pentru garantarea executării pedepsei amenzii”.

*Conform art. 2**** alin. (1) Cod procedură penală, punerea sub sechestru a bunurilor este o măsură procesuală de constrângere, care constă în inventarierea bunurilor și interzicerea proprietarului sau posesorului de a dispune de ele, iar în caz de necesitate, de a se folosi de aceste bunuri.*

Cu toate că în conformitate cu art. 204 alin. (1) și (2) Cod procedură penală, pentru repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune pot fi puse sub sechestru bunurile bănuितului, învinuitului, inculpatului sau ale părții civilmente responsabile în suma valorii probabile a pagubei. Pentru a garanta executarea pedepsei amenzii pot fi puse sub sechestru numai bunurile învinuitului sau ale inculpatului, în funcție de suma maximă a amenzii care poate fi stabilită pentru infracțiunea comisă, totuși în conformitate cu raționamentele expuse mai sus privind scopul legislației procesual - penale și în conformitate cu alin. (1) al art. 205 Cod de procedură penală, punerea sub sechestru a bunurilor poate fi aplicată de către organul de urmărire penală sau de către instanță numai în cazurile în care există o bănuială rezonabilă că bunurile urmărite vor fi tănuite, deteriorate sau cheltuite.

Totodată, măsura asiguratorie de punere sub sechestru este o măsură procesuală temporară, funcția căreia este de a permite exercitarea de către stat, prin intermediul organelor de urmărire penală, a unui control al folosinței bunurilor în privința cărora judecătorul va stabili dacă acestea vor fi confiscate sau nu. Astfel spus, măsura asiguratorie este destinată să prevină înstrăinarea, precum și ascunderea, deteriorarea sau cheltuirea bunurilor infracționale identificate pentru ca, în final, măsura confiscării să nu rămână fără obiect.

Conform prevederilor art. 209 alin. (1) și (2) Cod procedură penală, punerea bunurilor sub sechestru poate fi contestată în modul stabilit de prezentul cod, însă plângerea sau recursul înaintat nu suspendă executarea acestei acțiuni.

Alte persoane decât bănuitul, învinuitul, inculpatul care consideră că punerea sub sechestru a bunurilor lor este efectuată ilegal sau neîntemeiat sînt în drept să ceară organului de urmărire penală sau instanței să scoată bunurile de sub sechestru.

În cazul în care acestea refuză să satisfacă rugămintea sau nu au comunicat persoanei respective despre soluționarea cererii timp de 10 zile din momentul primirii ei, persoana este în drept să solicite scoaterea bunurilor de sub sechestru în ordinea procedurii civile. Hotărîrea instanței de judecată în privința acțiunii civile privind scoaterea bunurilor de sub sechestru poate fi atacată de către procuror în instanța ierarhic superioară cu recurs în termen de 10 zile, însă, după intrarea ei în vigoare, este

obligatorie pentru organele de urmărire penală și pentru instanța de judecată care judecă cauza penală în cadrul soluționării chestiunii ale cui bunuri trebuie să fie confiscate sau, după caz, urmărite.

La fel, art. 210 alin. (1) și (2) Cod procedură penală, bunurile se scot de sub sechestrul prin hotărârea organului de urmărire penală sau instanței dacă, în urma retragerii acțiunii civile, modificării încadrării juridice a infracțiunii incriminate bănuțitului, învinuitului, inculpatului ori din alte motive, a decăzut necesitatea de a menține bunurile sub sechestrul. Instanța de judecată, judecătorul de instrucție sau procurorul, în limitele competenței lor, ridică sechestrul asupra bunurilor și în cazurile în care constată ilegalitatea punerii acestora sub sechestrul de către organele de urmărire penală fără autorizația respectivă.

Potrivit cererii părții civile sau a altor persoane interesate de a cere repararea prejudiciului material în ordinea procedurii civile, organul de urmărire penală sau instanța de judecată este în drept să mențină bunurile sub sechestrul și după încetarea procesului penal, scoaterea persoanei de sub urmărire penală sau achitarea persoanei, timp de o lună de la intrarea în vigoare a hotărârii respective.

La aplicarea măsurii asigurătorii de punere sub sechestrul, pe lângă cadrul juridic național, este necesar de avut în vedere și jurisprudența CEDO, care a statuat în cauza Dogmoch contra Germaniei (hotărârea din 08 septembrie 2006), că sechestrul asigurător nu reprezintă o acuzație în materie penală, în sensul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO). CEDO a notat că, în cadrul unei investigații penale, sechestrul asigurător vizează în principal garantarea executării unei eventuale creanțe, ce va fi recunoscută în favoarea unor terți lezați prin infracțiunea ce face obiectul judecății ori pentru a se garanta executarea unei eventuale pedepse constând în confiscarea unor bunuri.

Totuși, CEDO a constatat că atât stabilirea unor drepturi de creanțe ale unor terți, cât și confiscarea sunt măsuri ce urmează a fi luate în cadrul unor proceduri separate, ulterioare, astfel încât procedura de instituire a sechestrului nu constituie o judecată asupra unei acuzații în materie penală, în sensul art. 6 CEDO.

De altfel, instanța va menționa că, la caz, necesită de luat în considerație că, conform art. 46 alin. (1) – (3) din Constituția Republicii Moldova, (1) dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului, sînt garantate. (2) Nimeni nu poate fi expropriat decît pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreptă și prealabilă despăgubire. (3) Averea dobândită licit nu poate fi confiscată.

Caracterul licit al dobîndirii se prezumă.

Conform art. 1 din Primul Protocol Adițional la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decît pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Așa dar, instanța, examinând actele cauzei, reține că, prin încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Bălți (sediul central) din 30.10.2023 /f.d. 142, vol. II/ a fost autorizată punerea sub sechestrul asupra bunurilor imobile ce aparțin cu drept de

proprietate lui Godlevschi Iosif, după cum urmează: pe bunul imobil cu numărul cadastral *****, teren agricol, cu suprafața ***** ha, amplasat în sat. *****, extravilan; pe bunul imobil cu numărul cadastral *****, teren agricol, cu suprafața 0,32 ha, amplasat în sat. *****, extravilan; pe bunul imobil cu numărul cadastral *****, teren pentru construcții, cu suprafața ***** ha, amplasat în sat. *****; pe bunul imobil cu numărul cadastral *****.01, casă de locuit individuală, cu suprafața *****, amplasat în sat. *****; pe bunul imobil cu numărul cadastral *****, teren grădină, cu suprafața 0,05***** ha, amplasat în sat. *****i r-nul *****, extravilan; pe bunul imobil cu numărul cadastral *****, teren grădină, cu suprafața 0,4624 ha, amplasat în sat. *****, extravilan; pe bunul imobil cu numărul cadastral *****, teren agricol, cu suprafața 1,2809 ha, amplasat în sat. *****, r-nul *****, extravilan; pe bunul imobil cu numărul cadastral *****, teren agricol, cu suprafața 0,063 ha, amplasat în sat. *****, r-nul *****, extravilan.

Măsura asiguratorie a sechestrului a fost autorizată în vederea reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune și acțiunii civile.

Din ansamblul probelor administrate în faza de urmărire penală și completate în cursul cercetării judecătorești, rezultă că, părții vătămate, Primăriei *****, în urma acțiunilor ilicite a inculpatului i-a fost cauzat un prejudiciu material în suma de 7432*****,61 lei, acțiunea civilă înaintată de către partea acuzării fiind admisă.

Instanța subliniază că, potrivit art. 202 alin. (1) și art. 204 alin. (1) Cod de procedură penală, măsurile asiguratorii pot fi luate și menținute în scopul garantării reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune.

În prezenta cauză, prejudiciul de 7432*****,61 lei suferit de partea vătămată nu a fost recuperat, iar sechestrul aplicat prin încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Bălți (sediul central) din 30.10.2025 fiind autorizată punerea sub sechestr asupra bunurilor imobile nominalizate supra aparținute inculpatului Godlevschi Iosif poate constitui, în mod proporțional, obiect de garanție civilă pentru acoperirea acestui prejudiciu.

Rațiunea menținerii măsurii este consolidată de art. 205 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit căruia punerea sub sechestr a bunurilor se justifică atunci când există o bănuială rezonabilă că acestea ar putea fi tănuite, deteriorate ori cheltuite.

A ridica sechestrul în acest stadiu ar echivala cu periclitarea efectivă a posibilității părții vătămate de a obține o despăgubire.

În conformitate cu art. 210 alin. (1) Cod de procedură penală, bunurile se scot de sub sechestr numai dacă a decăzut necesitatea menținerii măsurii.

În speță, această necesitate persistă – nu pentru confiscare, ci pentru garantarea unei obligații civile der*****d din infracțiune.

Menținerea sechestrului este, de asemenea, pe deplin compatibilă cu exigențele constituționale și convenționale, art. 46 din Constituția Republicii Moldova garantează dreptul la proprietate privată, însă permite restrângeri legale, rezonabile și proporționale, atunci când acestea sunt indispensabile protejării drepturilor altor persoane.

Prin urmare, interesul superior al justiției materiale impune ca aceste bunuri imobile să rămână sub sechestru, pentru a asigura reparația părții vătămate și a evita ca infracțiunea să rămână fără consecință reparatorie.

În concluzie, instanța constată că în speță, persistă necesitatea legitimă a menținerii măsurii pentru garantarea reparării prejudiciului material cauzat părții vătămate.

12. Conform art. 157 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sînt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză. Documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atîta timp cît se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sînt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrîndu-se în dosar.

Mijloacele materiale de probă:

- 31 file în original și copii care au fost examinate conform procesului verbal de examinare a documentelor din 09.08.2023, care este sigilat într-un plic cu aplicarea ștampilei „pentru pachete DGT Nord” a CNA, /anexat la coperta dosarului, vol. II/, recunoscute și anexate la materialele cauzei penale prin ordonanța organului de urmărire penală la 09.08.2023, /f.d. 41, vol. II/, rămîn la dosar pe toată durata păstrării acestuia.

13. Instanța de judecată nu a constatat înregistrări la capitolul cheltuielilor de judecată sau corpuri delictive.

14. În baza art. art. 340, 384, 385, 389, 392-395 și 397 Cod de procedură penală, instanța de judecată,

C O N D A M N Ă:

Se recunoaște vinovat **Godlevschi Iosif ******* de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal și în temeiul art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, se liberează de pedeapsa penală în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală în conformitate cu art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal.

Mijloacele materiale de probă:

- 31 file în original și copii care au fost examinate conform procesului verbal de examinare a documentelor din 09.08.2023, care este sigilat într-un plic cu aplicarea ștampilei „pentru pachete DGT Nord” a CNA, /anexat la coperta dosarului, vol. II/, recunoscute și anexate la materialele cauzei penale prin ordonanța organului de urmărire penală la 09.08.2023, /f.d. 41, vol. II/, rămîne la dosar pe toată durata păstrării acestuia.

Se admite acțiunea civilă înaintată de procuror, în interesele părții civile Primăriei *****.

Se încasează de la Godlevschi Iosif în beneficiul părții civile Primăriei ***** suma de 743 2*****,61 lei / șapte sute patruzeci și trei mii două sute trei lei și șaiszeci și unu bani/, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

Se menține măsura asiguratorie sechestrul aplicată prin încheierea judecătoarei din instrucție din cadrul Judecătoarei Bălți (sediul central) din 30.10.2023 asupra bunurilor imobile ce aparțin cu drept de proprietate lui Godlevschi Iosif, după cum urmează: pe

bunul imobil cu numărul cadastral *****, teren agricol, cu suprafața ***** ha, amplasat în sat. *****, extravilan; pe bunul imobil cu numărul cadastral *****, teren agricol, cu suprafața 0,32 ha, amplasat în sat. *****, extravilan; pe bunul imobil cu numărul cadastral *****, teren pentru construcții, cu suprafața ***** ha, amplasat în sat. *****; pe bunul imobil cu numărul cadastral *****.01, casă de locuit individuală, cu suprafața *****, amplasat în sat. *****; pe bunul imobil cu numărul cadastral *****, teren grădină, cu suprafața 0,05***** ha, amplasat în sat. *****i r-nul *****, extravilan; pe bunul imobil cu numărul cadastral *****, teren grădină, cu suprafața 0,4624 ha, amplasat în sat. *****, extravilan; pe bunul imobil cu numărul cadastral *****, teren agricol, cu suprafața 1,2809 ha, amplasat în sat. *****, r-nul *****, extravilan; pe bunul imobil cu numărul cadastral *****, teren agricol, cu suprafața 0,063 ha, amplasat în sat. *****, r-nul *****, extravilan, care urmează a fi ridicat după repararea daunei cauzată prin infracțiune de către Godlevschi Iosif.

Sentința motivată fiind pronunțată în ședință publică la 19.01.2026.

Sentința poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți (sediul central).

**Președintele ședinței,
judecătorul:**

/semnătura/

Igor Mozgovoi